

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΟΛΟΓΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΙΟΥΛΙΟΥ 2021.

Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

*Ευφημίας μεγαλομάρτυρος, Όλγας ισαποστόλου,
Νεκταρίου οσιομάρτυρος του εκ Βρυούλων, Σωφρο-
νίου οσίου του εν Έσσεξ Αγγλίας.*

*Σύναξη των αγίων νεομαρτύρων των μετά την ά-
θλιση της Κων/πόλεως μαρτυρησάντων.*

έτος 14^ο Τεύχος 613

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

«Ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν»

(«Ο ΣΩΤΗΡ»)

Τὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα εἶναι ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν «ἐπὶ τοῦ Ὁρους ὁμιλία» τοῦ Κυρίου. Σ' αὐτὴ τὴν περικοπή ὁ Κύριος ἀναφέρεται σὲ μιὰ πολὺ πρακτικὴ πτυχή τῆς καθημερινῆς μας ζωῆς, στὴ μέριμνα γιὰ τὴ συντήρησή μας. Καὶ τί μᾶς λέει; «Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πῖντε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε»· μὴ φροντίζετε μὲ ἀγωνία καὶ στενοχώρια γιὰ τὴ ζωὴ σας, τί θὰ φᾶτε καὶ τί θὰ πιεῖτε, οὔτε γιὰ τὸ σῶμα σας τί ἐνδυμα θὰ φορέσετε· ἀλλὰ πρῶτο καὶ κύριο μέλημά σας νὰ εἶναι πῶς θὰ ἀποκτήσετε τὴν ἀρετὴ καὶ πῶς θὰ κληρονομήσετε τὴ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Γιατί ὁμως; Ἡ ἀγωνιώδης μέριμνα εἶναι ἀνώφελη ἀλλὰ καὶ βλαβερή.

Ὁ Κύριος προτρέπει νὰ μὴν καταλαμβανόμεσθε ἀπὸ ἀγωνιώδη μέριμνα γιὰ τὴν ἐπιβίωσή μας, διότι αὐτὴ ἢ μέριμνα δὲν μᾶς ὠφελεῖ σὲ τίποτε. Μάλιστα χρησιμοποιεῖ ἀπλὰ ἀλλὰ πολὺ δυνατὰ ἐπιχειρήματα: Ποιὸς ἀπὸ σᾶς, μᾶς ἐρωτᾷ ὁ Κύριος, μὲ τὴ μέριμνά του μπορεῖ νὰ προσθέσει στὸ ἀνάστημά του ἕναν πήχυ (δηλαδὴ περίπου μισὸ μέτρο); Ὅπωςδήποτε κανεῖς. Ἐπομένως δὲν κερδίζουμε τίποτε μὲ τὴν ἀγωνία μας. Ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτὴ πού μᾶς συντηρεῖ καὶ ὄχι τὸ δικό μας ἄγχος νὰ ἐξασφαλίσουμε τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Ἐπίσης προσθέτει: Ἡ ζωὴ δὲν ἀξίζει πιὸ πολὺ ἀπὸ τὴν τροφή, καὶ τὸ σῶμα ἀπὸ τὸ ροῦχο; Ὁ Θεὸς λοιπὸν πού σᾶς ἔδωσε τὰ ἀνώτερα, τὴ ζωὴ καὶ τὸ σῶμα, δὲν θὰ σᾶς δώσει καὶ τὰ κατώτερα, τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὴ συντήρησή σας; Καὶ συνεχίζει ὁ στοργικὸς

Διδάσκαλος: Κοιτάξτε τὰ πουλιὰ καὶ τὰ λουλούδια, πῶς τὰ τρέφει καὶ τὰ ντύνει ὁ Θεός· καὶ δὲν θὰ φροντίσει ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι, πού εἶστε πολὺ ἀνώτερα πλάσματα Του;

Ἄς προσέξουμε αὐτὴ τὴ στοργικὴ ἐπίπληξη τοῦ Κυρίου: «ὀλιγόπιστοι». Ἀγωνιοῦμε ἐπειδὴ δὲν ἐλπίζουμε στὴν πατρικὴ ἀγάπη καὶ φροντίδα τοῦ Θεοῦ. Ξεχνοῦμε ὅτι ἔχουμε Πατέρα. Καὶ τότε σὰν νὰ μοιάζουμε μὲ ὄσους ἀγνοοῦν τὰ οὐράνια ἀγαθὰ καὶ ἐπιζητοῦν μόνο τὰ ἐπίγεια. Πρῶτος στόχος μας ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος ὅμως μᾶς ζητᾷ νὰ ἐπιδιώκουμε πρῶτα τὴ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ τὴν ἀπόκτηση τῆς ἀρετῆς. Γιατί; Διότι αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας, σ' αὐτὸ ἔγκειται ἡ εὐτυχία μας. Τὸ ὅτι ἔχουμε σῶμα πού ἔχει ἀνάγκη νὰ συντηρηθεῖ, τὸ γνωρίζει ὁ Θεός -Αὐτὸς τὸ δημιούργησε. Θὰ μᾶς δώσει ὅ,τι χρειαζόμαστε. Αὐτὸς πού φροντίζει γιὰ ὅλα τὰ πλάσματα Του. Μάλιστα, ἀκούσαμε τὸν Κύριο νὰ δεσμεύεται ἀπέναντί μας. Εἶπε: Νὰ ἐπιδιώκετε πάνω ἀπὸ ὅλα τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς σας, καὶ τὰ ἀναγκαῖα ὑλικά θὰ προστεθοῦν στὰ πνευματικά. Εἶναι σὰν νὰ λέει ὁ Κύριος: Δώστε μου τὴ ζωὴ σας, τὴν ὑπακοή σας, γίνετε παιδιὰ μου πιστά· κι Ἐγὼ θὰ γίνω Πατέρας σας, πού θὰ σᾶς τὰ δώσω ὅλα, δὲν θὰ σᾶς στερήσω τίποτε.

Μὰ αὐτὸ δὲν λέει καὶ ὁ Ψαλμωδός; Ἦμουν νεότερος ἄλλοτε καὶ τώρα βέβαια γέρασα· ἀλλὰ δὲν εἶδα ποτέ μου εὐσεβὴ καὶ ἐνάρετο ἄνθρωπο νὰ ζεῖ δυστυχισμένος, ἔρημος καὶ ἐγκαταλελειμμένος ἀπὸ τὸν Θεό, οὔτε τοὺς ἀπογόνους του νὰ ψωμοζητοῦν (Ψαλ. λς' [36] 25). Ὁ Θεός δὲν μᾶς ἔπλασε γιὰ νὰ ζήσουμε μιὰ σύντομη ζωὴ πάνω στὴ γῆ, γεμάτη βάσανα καὶ μόχθο γιὰ τὴ σωματικὴ ἐπιβίωσή μας. Δὲν εἴμαστε ἐξελιγμένα ζῶα, εἴμαστε προορισμένοι, ἂν τὸ θελήσουμε, νὰ κληρονομήσουμε τὴ Βασιλεία Του. «Καινοὺς οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ» (Β' Πέτρ. γ' 13). Ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ περιμένουμε καινούργιους οὐρανοὺς καὶ καινούργια γῆ, ὅπου θὰ κατοικεῖ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἀγιότητα. Αὐτὸ εἶναι τὸ ὄραμα τοῦ πιστοῦ, αὐτὴ εἶναι ἡ προοπτικὴ του: νὰ ἐτοιμασθεῖ γιὰ τὴν αἰωνιότητα, νὰ μετανοήσῃ, νὰ ἀγιασθεῖ, ὥστε νὰ ἀξιωθεῖ τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ὁ Θεός μᾶς ὀνόμασε ἀετούς, ἀναφέρει χαρακτηριστικὰ σὲ μιὰ ὁμιλία τοῦ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, «ἵνα οὐρανοβατῶμεν, ἵνα ὑψηλὰ πετώμεθα τοῖς πτεροῖς τοῦ πνεύματος κουφιζόμενοι»· γιὰ νὰ διασχίζουμε τοὺς οὐρανοὺς, γιὰ νὰ πετᾶμε ψηλά, νὰ ὑψωνόμαστε μὲ τὰ φτερά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ ὅμως ἐμεῖς σὰν τὰ ἐρπετὰ σερνόμαστε στὴ γῆ καὶ τρῶμε χῶμα (PG 49, 370). Δηλαδή ὁ Θεός καλεῖ τὸν ἄνθρωπο νὰ ζήσει οὐράνια ζωὴ, κι ἐκεῖνος δυστυχῶς συχνὰ προτιμᾷ νὰ κυνηγᾷ τὰ ἐπίγεια καὶ χωματένια. Τὸ μήνυμα τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς δὲν εἶναι νὰ μὴ φροντίζουμε γιὰ τὴ συντήρηση τῆς οἰκογένειάς μας, ἀλλὰ νὰ μὴν ξεχνιόμαστε στὰ γήινα, νὰ ἔχουμε σωστὸ προσανατολισμό: πάνω ἀπὸ ὅλα νὰ φροντίζουμε γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας. Νὰ τὸ δώσει ὁ Θεός σὲ ὅλους μας.

Οι ηρωικές μορφές των Νεομαρτύρων

(μακαριστοῦ Μητροπολίτου Καστορίας κυροῦ Σεραφεῖμ)

Τις μορφές των Ἁγίων Νεομαρτύρων, που μαρτύρησαν κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας, μας παρουσιάζει καὶ πάλι σήμερα ἡ μητέρα μας Εκκλησία. Εἶναι τὰ ἐνδοξα παιδιὰ τῆς που ἐπλυναν καὶ αὐτὰ τὰ ἱμάτιά τους στο

Αίμα του Αρνίου, που κράτησαν την ομολογία του ονόματος του Χριστού, όπως οι παλαιοί Μάρτυρες, ενώπιον δικαστών και τυράννων, που αντέγραψαν τη ζωή του Χριστού και έφεραν με καύχηση στο οστράκινο σκεύος τους τα παθήματα του Ιησού Χριστού και μαζί με τον Απόστολο Παύλο έλεγαν: «εγώ τα στίγματα του Κυρίου Ιησού εν τω σώματί μου βαστάζω».

Είναι τα πρόσωπα εκείνα, που στο ζοφερό χειμώνα της αιχμαλωσίας εφάρμοσαν την εμπειρική αποστολική ρήση: «Εμοί γαρ το ζην Χριστός και το αποθανείν κέρδος». Η παρουσία τους. Η παρουσία των Νεομαρτύρων, από την Άλωση και μέχρι σήμερα, εκεί που επικρατεί το σκοτάδι και η βία, συνιστά πραγματικά ένα θαύμα. Γράφει χαρακτηριστικά ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης στο Νέο Μαρτυρολόγιο: «Πραγματικά αυτό είναι ένα θαύμα παρόμοιο, σαν να βλέπη κανείς μέσα στην καρδιά του χειμώνα ανοιξιάτικα άνθη και τριαντάφυλλα. Μέσα στην βαθύτατη νύχτα ημέρα και ήλιο. Μέσα στο ψηλαφητό σκοτάδι, πολύ λαμπρά φώτα. Στον καιρό της αιχμαλωσίας, να βλέπη ελευθερία. Και στον καιρό της τωρινής αδυναμίας, υπερφυσική δύναμη. Γι' αυτό και αναγκάζομαι να πω, ότι αυτή η αλλοίωσις είναι βέβαιο έργο της δεξιάς του Υψίστου (Ψαλμ. 76,11)• Αυτός ο δάκτυλος είναι του Θεού (Εξόδ. 8,19). Αυτή η δύναμις είναι θεία, η οποία στην αδυναμία τελειοποιείται (Β' Κορ. 12,9)».

Επιτρέψτε μου, σήμερα που γιορτάζουμε τη μνήμη τους και από μπροστά μας παρελαύνουν οι μαρτυρικές και άγιες μορφές τους, να προσκομίσω στην αγάπη σας δύο χαρακτηριστικά γνωρίσματα, όπως μας τα περιγράφει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, ο οποίος και γιορτάζει σήμερα, 14 Ιουλίου, μαζί με τους Αγίους Νεομάρτυρες.

Πρώτον. Οι Νεομάρτυρες είναι παράδειγμα υπομονής. Υπέμεινε ο Χριστός, ο Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού, σταυρόν και θάνατον για τη σωτηρία του κόσμου. Υπέμειναν οι Απόστολοι, οι Μάρτυρες, οι Δίκαιοι, οι Όσιοι, «οι καλώς αθλήσαντες και στεφανωθέντες» κατά την έκφραση του ιερού υμνογράφου. Υπέμειναν και οι Νεομάρτυρες τον κατατρεγμό, τις ύβρεις, τις συκοφαντίες, τους γέλωτες και τις περιφρονήσεις την δύσκολη εκείνη περίοδο του επίγειου βίου τους. Υπέμειναν τα πικρόχολα σχόλια και τους διάφορους εξευτελισμούς. Υπέμειναν φρικτά βασανιστήρια με ανδρείο λογισμό, με προθυμία για το όνομα του Χριστού, για να κερδήσουν το βραβείο της άνω κλήσεως και να φθάσουν νικητές και στεφανοφόροι στη Βασιλεία των Ουρανών. Καί αυτό που ενίσχυε περισσότερο την υπομονή τους ήταν: το ευλογημένο οικογενειακό τους δένδρο, η παρουσία ευλαβών γονέων, η Αγία Παράδοση, που επικρατούσε αναζωογονητικώς στο χώρο της ψυχής τους, οι ευλαβείς Κληρικοί, που τους στήριζαν και τους ενίσχυαν με τις προσευχές τους και τη διδασκαλία τους, και, κυρίως, η χάρις του Θεού, που τους ενδυνάμωνε την ώρα της δοκιμασίας, αλλά και φώτιζε, συγχρόνως, και άλλες ψυχές που, είτε ευρισκόμενες στην πλάνη να επανέλθουν στην αληθινή θεογνωσία, είτε έχοντας φθάσει στην άρνηση, να ξεπλύνουν τον ρύπο αυτό με το βάπτισμα του αίματος, δηλαδή του μαρτυρίου, το οποίο τους χάριζε την αιώνια δόξα και χαρά.

Τα πρόσωπα των Νεομαρτύρων, που τα χαρακτήριζε η απλότητα και η ταπείνωση, είχαν υπ' όψη τους τα λόγια Αποστόλου Παύλου: «Σε μας χαρίσθηκε όχι μόνο το να πιστεύουμε σ' Αυτόν, αλλά και το να πάσχουμε για τον Χριστό» και «εάν

πράγματι συμπάσχουμε, θα συνδοξασθούμε». Με τον τρόπο αυτό, η υπομονή γεννά τη δόξα και την αιώνια μακαριότητα. Γι' αυτό και ο μακαριστός Μητροπολίτης Καστορίας Διονύσιος σημειώνει στον Κώδικα της Μητροπόλεως για τον Νεομάρτυρα Νούλτζο, που μαρτύρησε στην Καστοριά το 1696, τα εξής: «εδόξασαν τον Θεόν τη δευτέραν ημέραν πως ετελειώθησαν εις μεγάλην δόξαν. και τοιουτοτρόπως να δόση ο Θεός σε πολλούς τέτοιους χριστιανούς ωσάν τον νούλτζον να λάβουν δόξαν».

Δεύτερον. Οι Νεομάρτυρες, τα πρόσωπα αυτά που υμνολογούνται από την Αγία μας Εκκλησία, αποτελούν, κατά τον Άγιο Νικόδημο, πηγή θάρρους. Δεν τους φόβησαν ούτε οι απειλές των τυράννων, ούτε οι πληγές και τα τραύματα, οι αλυσίδες και οι φυλακές, αφού Ο πόθος του Χριστού έκαιγε μέσα στο χώρο της ψυχής τους. Οι λόγοι του Χριστού : «Μη φοβηθήτε από των απο-κτεινόντων το σώμα, την δε ψυχήν μη δυναμένων αποκτείνειν» απετέλεσαν γι' αυτούς τη βάση για το ξεκίνημα της ζωής τους. Γράφει ο Άγιος Νικόδημος: «Τι σπουδαίο πράγμα είναι για τον δούλο να πάθη ότι και ο δεσπότης; Αν ο ίδιος ο Θεός και Πατήρ, έγινε Μάρτυρας της Θεότητος του Υιού Του, ανακηρύσσοντας τον ερχομό του και στον Ιορδάνη ποταμό και στο Θαβώριο όρος και στο πάθος• και αν ο μονογενής του Υιός έγινε Μάρτυρας του Πατρός του μέσα σ' όλη του την οικονομία• ποιό σπουδαίο, λέω, πράγμα είναι, αν εσείς οι θνητοί άνθρωποι γίνετε Μάρτυρες της Αγίας Τριάδος; <<Γίνετε Μάρτυρές μου και εγώ θα γίνω Μαρτυρας, λέγει Κύριος ο Θεός, και ο υιός μου τον οποίο επέλεξα>>».

Υπομονή, λοιπόν, και θάρρος. Δύο μεγάλες αρετές, που απουσιάζουν σήμερα. Καί η απουσία τους αυτή συνιστά μία τραγωδία για όλους μας. Υπομονή στις θλίψεις και τις δοκιμασίες, τις οποίες προς παιδαγωγία επιτρέπει ο Κύριος. Υπομονή σ' αυτά τα πικρά, τα οποία ο κόσμος μας προσφέρει και τα οποία οδηγούν στο φρικτό μαρτύριο της συνειδήσεως. Θάρρος, ακόμη, μας χρειάζεται. Θάρρος για να ομολογούμε την πίστη μας, την πατρώα ευσέβεια, το ήθος και το φρόνημα της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, την εμμονή μας στη ζωογόνο Παράδοσή μας. Θάρρος, επίσης, για να ελέγχουμε ευαγγελικά την πλάνη, την ετεροδιδασκαλία, τα είδωλα της εποχής μας και τα ξένα ήθη, που δεν συνάδουν με το πνεύμα της Ορθοδόξου Παραδόσεώς μας.

Αδελφοί μου αγαπητοί, Κυριακή των Νεομαρτύρων. Έχουμε χρέος – ευθύνη να θυμόμαστε αυτές τις ηρωικές μορφές. Μας διέσωσαν από την καταιγίδα του εξισλαμισμού. Κράτησαν άσβεστη τη φλόγα της πίστεως. Στήριξαν το Γένος μας και την το προετοίμασαν για την ελευθερία του από τη σκλαβιά και την τυραννία. Αυτό που κράτησαν οι άγιες αυτές μορφές, αυτό το αγαθό της ελευθερίας, το οποίο μας κληρονόμησαν με θυσίες και αίματα, αυτό θα πρέπει να κρατήσουμε ως πολύτιμη παρακαταθήκη εάν θέλουμε και εμείς να είμαστε αντάξιοι των προγόνων μας, της προσφοράς τους, της θυσίας τους, της ιστορίας μας. Άγιοι Νεομάρτυρες εκτενώσθε πρεσβεύσατε τω Κυρίω για τη σωτηρία του κióσμου και της πατρίδος μας τη δύσκολη αυτή ώρα. Αμήν.